

Παναγιώταινα

Παναγιώταινα, η, κύρ. όν. [<Παναγιώτης + κατάλ. -αίνα], η γυναίκα του Παναγιώτη: «η Παναγιώταινα ήταν μια τίμια και προκομμένη νοικοκυρά»·

- απ' τ' ολότελα καλή κι η Παναγιώταινα, από το καθόλου είναι προτιμότερη μια μετριοπαθή επιλογή, ένα μικρότερο απόκτημα ή μια συμβιβαστική λύση και λέγεται συνήθως ύστερα από σχετική αποτυχία: «μια και δεν είχα λεφτά ν' αγοράσω ένα μεγάλο αυτοκίνητο για όλη την οικογένεια, πήρα αυτό το κατσαριδάκι και να σου πω, απ' τ' ολότελα καλή κι η Παναγιώταινα». Η φρ. ολοκληρωμένη είναι παρά το ντιπ κι ολότελα, καλή κι η Παναγιώταινα και αποδίδεται στον πολιτικό Θ. Δεληγιάννη.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας